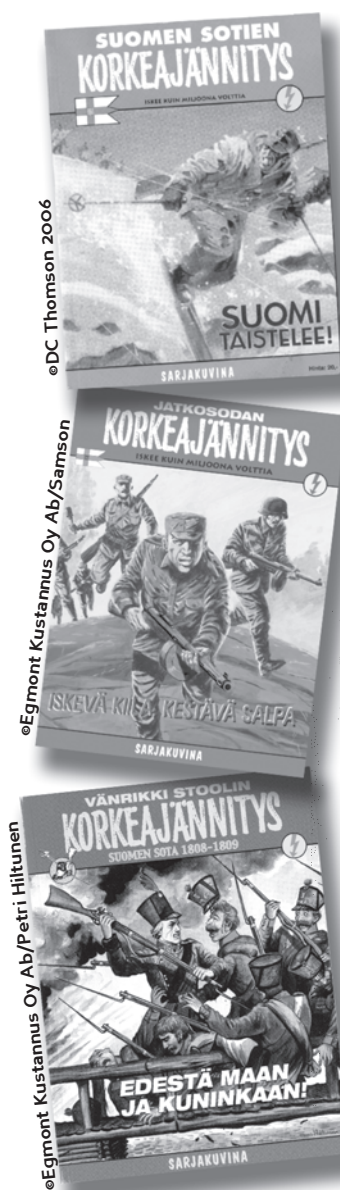
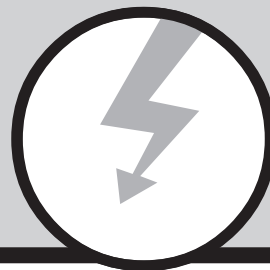

Miljoonan voltin Korkeajännite iskee yhä suomalaisiin

Ässäpilotti, laivaston upseeri ja muukalaislegioonan sankari majuri Robert Hereward "Battler" Britton.

Vesa Kataisto

Lähes jokaisella suomalaisella on mie-
lipide Korkeajännitys-lehdistä, onhan
kyseessä yksi pitkäikäisimmistä meil-
lä ilmestyvistä sarjakuvalehdistä. Ed-
gar Wallacen dekkari/kauhutarinasta
sovitettu Seitsemän lukon ovi aloitti
Korkeajännityssarjan vuonna 1953. Rei-
lut viisi vuotta myöhemmin korka-
reista muovautui Battler Brittonin
kautta lähes yksinomaan agentti- ja
sotaseikkailuja esitteleviä lehtiä.
Korkeajännityksen kulta-aikaa olivat
vuodet 1974-1985, jolloin parhaimmil-
laan sarjassa ilmestyi kuutta erilaista
nimikettä, korkeajännitystä aavikolta
avaruuteen ja viidakosta villiin länteen.

Alkujaan sarjaa toteutettiin pitkälti britti-
läisin voimin, ammentamalla esimerkiksi
paikallisesta pulp-tuotannosta. Laajeneva
kysyntä ja tuotantokustannusten keven-
tämistarve siirsivät korkkarien piirrosten
vähitellen mm. Italiaan ja Espanjaan.

"Ymmärtääkseni 1950-luvun sarjat teh-
tiin kokonaan Isossa-Britanniassa, sillä sar-
jojen piirtäjiä on nimetty, ja heidät tunne-
taan paremmin kuin sittemmin tekijöinä
toimineet, anonyymit eteläeurooppalaiset.
Bill Lacey, Ron Turner ja Ron Embleton
ainakin olivat mukana. Kirjoittajista on
olemassa listauksia ja hajatietoja
([www.britishcomics.20m.com/
pocket.htm](http://www.britishcomics.20m.com/pocket.htm))."

"Joukosta löytyy kuului-
siakin nimiä, kuten Michael Moorcock. Mu-
kana oli tietysti paljon populaareja romaani-
sovituksia tai niiden päähenkilöille kirjoitet-
tuja sarjakuvaseikkailuja: Conan Doyle'n
Sherlockit, Victor Canningin, Fredric Brow-
nin, John Creaseyn ja Edgar Wallacen
jännärit, Leslie Charterisin Pyhimykset, Sax
Rohmerin Fu Manchu, Sapperin Bulldog
Drummond, Bruce (aka Roderic tai David)
Graemen Blackshirt/Mustanaamio, monen
kirjoittajan Sexton Blake, Vic Terry ja Lesley
Shane ovat esimerkkejä Korkeajännitys-
sarjan brittiläisistä kestopopulaarisankareis-
ta. Kirjailijoiden nimet esiintyivät näkyvästi
myös lehtien kansissa", listaa Korkea-

jännityksen ja Tex Willerin toimittaja Asko Alanen.

”Sarjan suomenkielisen nimen keksijästä ei ole aavistustakaan. En edes muista, minkä firman nimissä ”Korkeajännityssarja” aloitti ja kuka lyhensi nimen 1960-luvun puoliväliin tultaessa. Egmontilla ei ole arkistoa Semicin 1970-luvusta taakse päin, mutta ennen Semicia sarjaa julkaisivat ainakin Williams, Uusi Kivipaino ja Kustannus Oy Pecos Bill.”

”Joka tapauksessa suomalainen Korkkari seurasi 1950-luvun lopulle asti Fleetway-kustantamon Super Detective Library-sarjaa, jonka jälkeen siirryttiin rinnakkaiseen Thriller Picture Libraryyn – kannattaa tsekata kattavaa kansigalleriaa *Bookpalace.comista*. Sieltä käy ilmi myös, missä vaiheessa Battler Britton alkaa olettaa alkuun vuorovedolla John Steelin ja siviilikyttä Buck Ryanin kanssa. Steel siirtyi myöhemmin arkitöihin ”Case Book” – alaotsakkeella. Rinnalle tulivat myös Agentti 13 ja silloinen suosikkini, I maailmansodan pilottiässä Dogfight Dixon.”

Battler Britton ja operaatio Korkeajännitys

”Ensimmäinen suomennettu Battler Britton ilmestyi numerossa 9/1958. Samana vuonna ehätti ilmestyä kaikkiaan seitsemän

Asko Alanen (s.1956) Korkeajännityksen toimittaja vuodesta 1993. Ensikosketus korkkariin: Jet-Ace Logan: Sirius, kauhujen planeetta (14/1962).

Thriller Picture Libraryyn Britton-seikkailua, joten niiltä nurkilta lienee alkanut Korkeajännityksen sotilaallinen valtakausi. TPL oli taas alunperin historiallisten seikkailujen lehti, jossa Suomeenkin tuodut Robin Hood ja läkkärit (joille oli oma Cowboy Picture Library kera Kit Carsonin ja Buck Jonesin) alkoivat vallata eniten alaa

ennen kuin Battler Britton tuli ja lopulta kallisti miekka- ja colttiseikkailujen linjan II maailmansodan uskomattomiin urotöihin. TPL-jutuista ainakin John Steeliä ja Jet-Ace Logania ilmestyi myös TV-sarja-lehdessä 1961-1963.”

”Thriller Picture Library päättyi vuonna 1963. Ilmeisesti tämän jälkeen Korkeajännitys aloitti pelkkien sotaseikkailujen julkaisemisen War Picture Libraryn sarjakuvista. Kansista päätellen näitä sotajuttuja oli tullut jo aiemminkin Korkeajännityssarjassa. Tosin kansikuvia oli myös hyödynnetty ristiin esimerkiksi vuonna 1965 päättyneen Battler-kultakauden julkaisuissa.”

”Vuonna 1962 aloittaneen Siivet-lehden lukijat muistanevat Fleetwayn ilmasodalle omistaman Air Ace Picture Libraryn kansivaakunan. Muitakin ”kuvakirjastoja” oli, kuten Battle, Combat ja War At Sea, mutta niiden hyödyntämisen astetta en tiedä.”

”Myöhempien Korkkarien perusta, D.C. Thomsonin julkaisema Commando on Briteissä ilmestynyt yhtäjaksoisesti vuodesta 1961. Suomennosten sarja alkoi 1970 tai 1971 Williamsin kaudella – en ole tästä ihan varma. Semicin ja Egmontin ajat ovat käsittääkseni silkkaa Commandoa vakituksessa sarjassa ja sen ohessa ilmestyneissä sotasarjoissa – Avaruuden korkkaria, Lännen korkkaria ja Agentti-pokkareita lukuun ottamatta.”

”Alun perin Battlerit ja kumppanit olivat sodan supersankareita, jotka näyttivät vihollisia kaikilla rintamilla ja kaikissa ase-lajeissa. Heistä on siirrytty ”kertakäyttöisiin” yleissankareihin, eikä nimikkosarjoja juurikaan esiinny, vaan kukin urho seikkailee vain kerran.”

”Korkkaritarinan sankari on se tavallinen tuntematon sotilas, joka joutuu todistamaan aloitekykynsä ja rohkeutensa, kenties paikkaamaan tekemänsä kohtalokkaan virhearvioinnin tai valitsemaan puolensa sodan puristuksessa. Hänellä on tyypilliset sidekick-kumppanit ja vastapoolleina häijyydellään erottuva vihollissotilas ja/tai oma epäoikeudenmukainen ja pelkurimainen esimies. Body count tai silkka kahakointi eivät ole ainoat urheuden mittarit, vaan myös taktinen viekkaus ja yhteistyö taistelutoverien kanssa ovat painokkaita arvoja. Naisia, turskia kieltä ja ääniefektejä ei normaalisti esiinny kuvissa.”

Kaameat möröt bailaavat ensimmäisessä Korkeajännityssarja-lehdessä vuonna 1953.

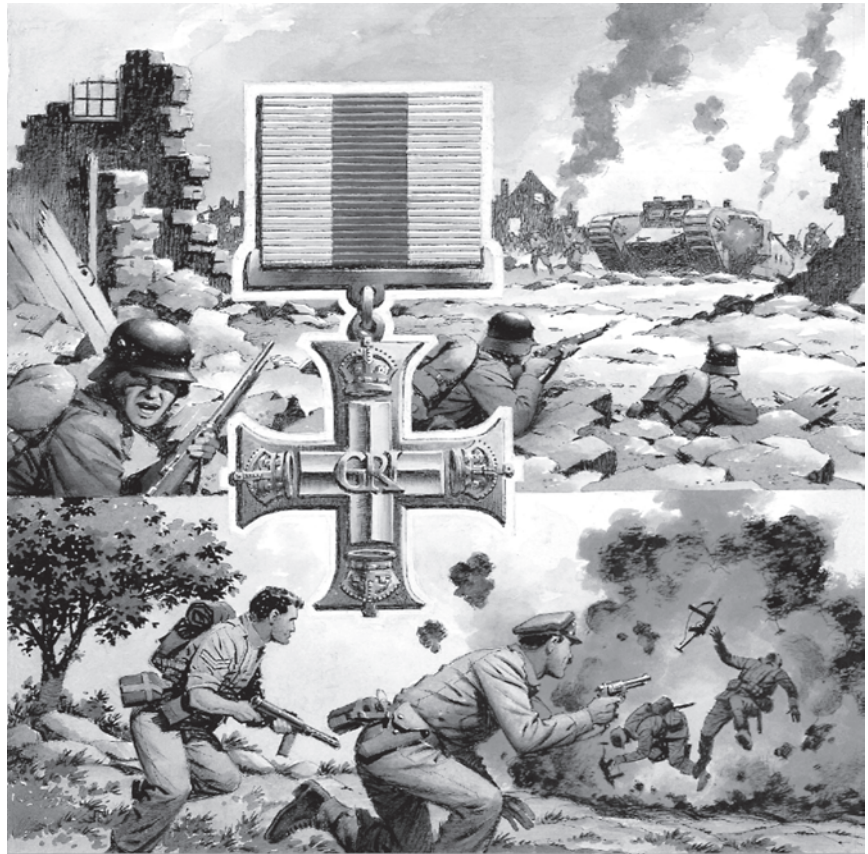
”Seikkailun lisäksi tarinoissa pelaa yleinen mielenkiinto militaari-asioihin: legendaarisiin ja merkillisempiin sota-aseisiin, keskeisiin taistelupaikkoihin, operaatioihin ja joukko-osastoihin. Piirtäjien auliilla avustuksella fiktion on upotettu paljon faktaa, joka on yleensä myös maantieteellisesti ja sotahistoriallisesti pätevää. Vuosien mittaan Korkkarin sotakenttä on laajennut muinaisista roomalaisista Persianlahden aavikko-myrskyyhin. Sekä tietysti Suomeen, joka on kiitettävästi otettu huomioon Commandon levityksen etäispäätteenä.”

”Käsikirjoitukset ovat tietääkseni brittiläisiä, kuten tietyt vakituiset piirtäjätkin. Tiedän kuitenkin taiteilijoita olleen ainakin Italiasta, Espanjasta ja Argentiinasta asti. Brittitiekijöistä Ian Kennedy on jo 1960-luvun Siivet-lehdistä tuttu piirtäjä, joka on tehnyt komeaa vahvakontrastista sarjakuvataidetta ja yli 1000 komeaa Commando-kansimaalusta. Hänen Tybalt-sarjansa on pyörinyt Mustanaamiossa. Alusta asti Commandoja piirtänyt Gordon Livingstone on persoonallinen piirtäjä ja monen korkkaristin suosikki. Hän jäi eläkkeelle vuonna 1999. Denis McLoughlin (Commando: 1982 – RIP 2002) on yksi tutuimpia ja ahkerimpia piirtäjiä. Muita ovat Nicholas Forder, John Ridgway (Hellblazer, DC/Marvel), Mike White ja Jose Maria Jorge, joka on oma nykysuosikkini erikoisempien sotakoneiden ja aiheiden hienoviivaisena kuvittajana. Häneltä otan Korkkariin kaiken, minkä käsiini saan.”

Turhaan väheksyttyä sarjakuvaa

”En oikeastaan tiedä muiden kuin Ian Kennedyn ja John Ridgwayn niittäneen mainetta tämän piirin ulkopuolella. Silti on mielestäni syytä korostaa, että harhaluulo Korkeajännitys-piirtäjien ”huonoudesta” on typerää ja helppohintaista nimettömien puurtajien pilkkua. Joukossa on muutama todellinen mestari ja perustaso on hyvin vakaa ja laadukaskin – jos ei erehdy kiusaantumaan taidetta sitovasta ruutuajasta tai itse tarinoiden kaavamaisuudesta. Luulisi muidenkin kuin piirtäjien ihan silmän kanssa erottavan, milloin realistinen tyyli on kohdallaan, kontrastit hallussa ja liikkeen dynamiikka sekä kuvakulmat näyttäviä. Suomes-ta ei löydy juuri ketään piirtäjää, joka pystyisi ihan yhtä luontevaan kuvakerrontaan kuin suurin osa Korkkari-taiteilijoista.”

”Eräässä uransa vaiheessa, 1960-luvulla, myös Hugo Pratt piirsi Korkkareita. Hän on loistava esimerkki, kuinka erottuvakin tyyli jää alisteiseksi peruskaman reunaehdoille – eli Hugon sotasarjikkeet eivät ihmeemmin erotu muista. Niistä ei koota spesiaalia, koska sitä ei erityisen innokkaasti lunastaisi kumpikaan potentiaalinen koh-

Brittipiirtäjä Ian Kennedyn Commando-lehteen maalattua kansitaidetta.

deryhmä: sarjakuvataiteen harrastajat saati keskiverto korkkarilukijat. Pratt-materiaali on todella hankala hankkia kokonaisuudessaan, eikä vajaasta setistä olisi edes kulttuuri-teoksi”, Alanen toteaa.

Kustannus Oy Williams teki 1950-luvun sarjoista Juhla-Korkeajännityksiä 1970-luvun alkupuolella, tukeutuen lähdemateriaalin hankinnassa keräilijöiden, Pekka Vitamon ja Teijo Ahokkaan, apuun. Ilmeisesti edelleenkin on hankalaa saada kaikkea edes

suomeksi joskus julkaistua korkkarimateriaalia painokelpoisessa muodossa, vai onko tilanne yhtään parantunut tekniikan kehityksen myötä?

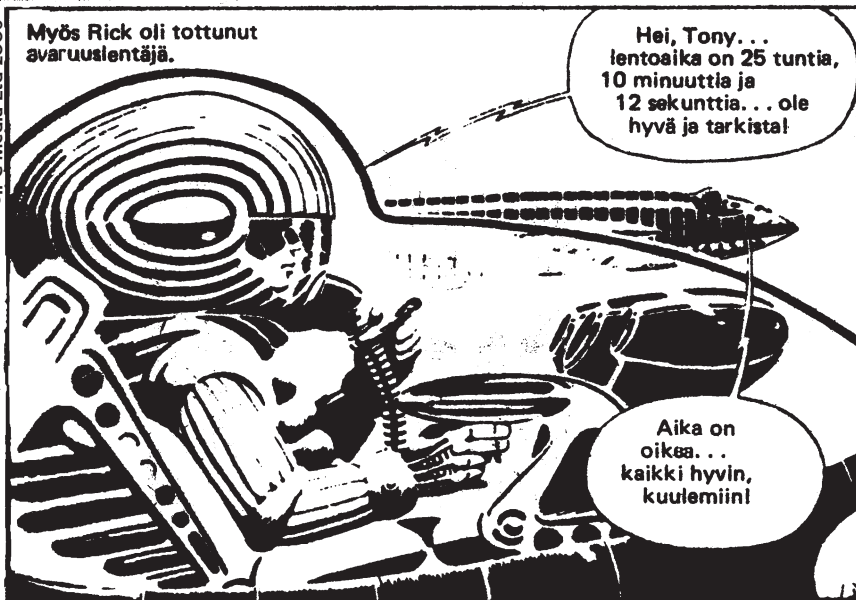
”Koko toimittajakauteni ajan niitä on jäljitetty, mutta emme jääneet haikailemaan alkuperäisaineistojen perään, koska olemme pärjänneet Williamsia paremmin näköiskannauksilla. Lisäksi meille jääneistä sivupeisteistä (Jet Ace Logan: *Times Five/Vihreän helvetin kauhus* – toinen Moorcockin kirjoittama) ja Moogin omistamista Battler-alkuperäislehdistä on saatu erinomaiset sivupohjat uusille suomennoksille. Aidot painomateriaalit ovat kiven takana – toisin kuin Tex Willerissä, jossa vanhankin kaman saa nykyään Bonellilta digitaalisivuna. Oikeuksien omistajaksi paljastui IPC Media Ltd, jonka odottelimme laittavan syliinsä langenneet vanhat Fleetway-arkistonsa joskus ruotuun.”

Korkeajännitetty kansakunta

”Korkkarien suosiota on vaikea kommentoida omaa kauttani edeltävältä ajalta. Muistelen leveiksi hyvin ehtoisia viisinumeroisia lukuja vielä 1980-luvultakin ja kaikki oheislehdet mukaan luettuina. Taantuma tuli vasta 1990-luvun alussa, kun peruskorkkarin rinnalta karsiutuivat kaikki erikoisaiheet pois ja kansiltaan modernisoitu, teemassaan yksinäinen pikkulehti hautautui lehtipisteissä pahasti muiden katveeseen.”

Lesley Shane funtsaa.

Avarusseikkailija Rick Randomin komea kypärä.

”Vuoden 1994 uusiutumiskampanja oli lähinnä kosmeettinen, mutta se palautti Korkkarin tietoisuuteen ja kohensi myyntilukuja. Nostalgialla oli sikäli osuutta asiaan, että kansissa palattiin 1960-luvun perinteiseen punakeltaiseen raamitukseen. Merkittävin oli Taskukorkkari-kokeilu Normandian maihinnousulle ja voitonjuhlien 40-vuotispäiville omistetuilla tarinakvarteteilla. Se onnistui niin hyvin, että koko julkaisu vaihtoi pokkariformaattiin, palautti erikoisaiheet vähitellen vilkastuen kehiin, tuotti muutaman isonkin albumin ja The ’Nam-tai Jalkapallo-tyylisiä kokeiluja. Kotimaiset korkkarit olivat seuraava harppaus vuosituhanneen vaihteessa, kunhan ensin oli kohautettu Suomen sotien brittiversiona

Suomi taistelee (1998) ja Paavo Hotti – uudelleenjulkaisulla *Ylivoimaa vastaan* (1999)”

”Minusta Korkkarin uuden ja pysyvän suosion tärkein tae on selkeälinjaisen ja riittoisan seikkailulukumiston kysyntä. Tarjonnassa niin kioskipojat kuin monet kilpailevat perussarjakuvatkin ovat kadonneet rinnalta Tex Willeriä lukuun ottamatta. Ilmiössä on jotain samaa kuin Akun taskarin menestyksessä. Isoilla kerta-anoksilla korkkaristien ei tarvitse lukuhaluineen haikailla ohuiden kuukausittaisen läsyjen tai satunnaisten vuosittaisen albumien varassa.”

”Klassikko-uisinnoista on tullut paljon palautetta ja huonteeltaan hyvin sydämellistä. Ensimmäisen Rick Random & Jet-Ace Logan-retropaketin myynti jäi harmillisen pieneksi muihin korkkareihin nähden, mutta Battler Britton –spesiaali nousi taas normaalin erikoisnumeron lukuihin. Toinen Random/Logan lykkääntyi vuodelle 2006, koska osa sivuista piti skannata uusiksi ja korvata vanhan Logan-numeron eriteemaisen tekstinovellin kahdeksan sivua muulla matskulla. Aiempi myyntitulos ei siis tähän vaikuttanut, sillä nämä kaksi oli päätetty joka tapauksessa julkaista.”

”Suomalaisesta populaarikulttuurista huomaa helposti korkkarien vaikutuksen aina naisellisia lottakirjoittajiamme myöten, eikä kyse ole pelkästään *achtung*-perusrepliikeistä ja sotaviilteen koomisista puolist. Jo suomalainen underground-liike hyödynsi näitä piirrosvideoita ja tyyliä sarjakuvan pop-taidetta viljelevissä lehdissään, Markku Innon runoissa ja tietysti Suomen Talvisota –levyllä. Virtanen, Sleepyt ja punkkarit, kuten Eppu Normaali, Pupukuusikko ja nykyiset ramopunkit, ovat vieneet sanaa eteenpäin. Viimeksi Pantse Syrjä kertoi ”Ei

sankariainesta” –singlen saaneen otsikkonsa tietyistä Korkkari-kohtauksesta.”

”Myös 70-luvun layoutilla on ystävänsä Jari Sarasvuon *Myyntin Korkeajännityksen* ja nyt jouluksi tulleen sotadokumenttien dvd-boksin ulkoasussa. Hieno oli myös Mikko Juholan Hasan & Partnersilla tekemä Neloskanavan Jääkiekon MM 2004 –ilmoitusten sarja lätkäsankareista aitoon korkkarin tyyliin.”

”Missä kulttuuriparodiaa on synnytetty, sieltä lähes väijäämättä löytää jonkinlaisia Korkkari-viitteitä. Pahkasika oli tietysti ihan eturintamassa Korkeajännityksineen. Mika Vesterisen Korkkarisaksan nettelistauksen pohjalta tehdään kesäksi ”Korkkarisaksan sanakirjaa”, jossa tulee olemaan myös kokonaiskatsaus ja runsaasti kuvitettu läpileikkaus korkkarikulttuurista Suomessa, ”rokkarisaksan” sanoituksia sekä oheis-artikkeleita Korkeajännitys-triviasta. Vesterisen lisäksi Moog Konttinen on jälleen aktiivisemmissä mukana.”

Konttiskaupalla kotimaisia Korkkarikirjoittajia

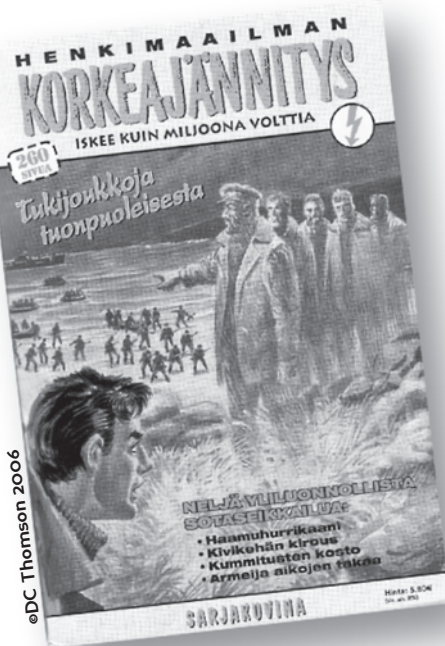
”Kotimaisten korkkarien tekeminen on käynyt aina vain sujuvammaksi, kun on opittu tuo yhteisten istuntojen inspiroivien tapa käydä kaikki yhdessä läpi: ensin synopsis, sitten käsikirjoitus ja vielä sivukuviutus sekä kuplituksen dialogi. Heti kansalaisosasta käytiin aikoinaan (1999-2000) yhtenäisenä vuorovaikutuksena ja urakkana läpi ja kirjailijoiden kanssa on sittemmin pidetty linjat auki kautta työn valmistumisen.”

”Taavi Soininvaaran kanssa testailtiin menestyksellä tätä kirjailijayhteistyötä ensimmäisissä Vaaran vuosissa (1948 – *Punaisen aallon murtajat*, 2002), joka johtikin muiden innokkaiden ilmoittautumisiin. Hänellä oli esimerkillisen tarkat juonikuvio, faktakytkenä ja miljöömääritys, joille kuplatexti ja Samsonin kuvitus rakennettiin.”

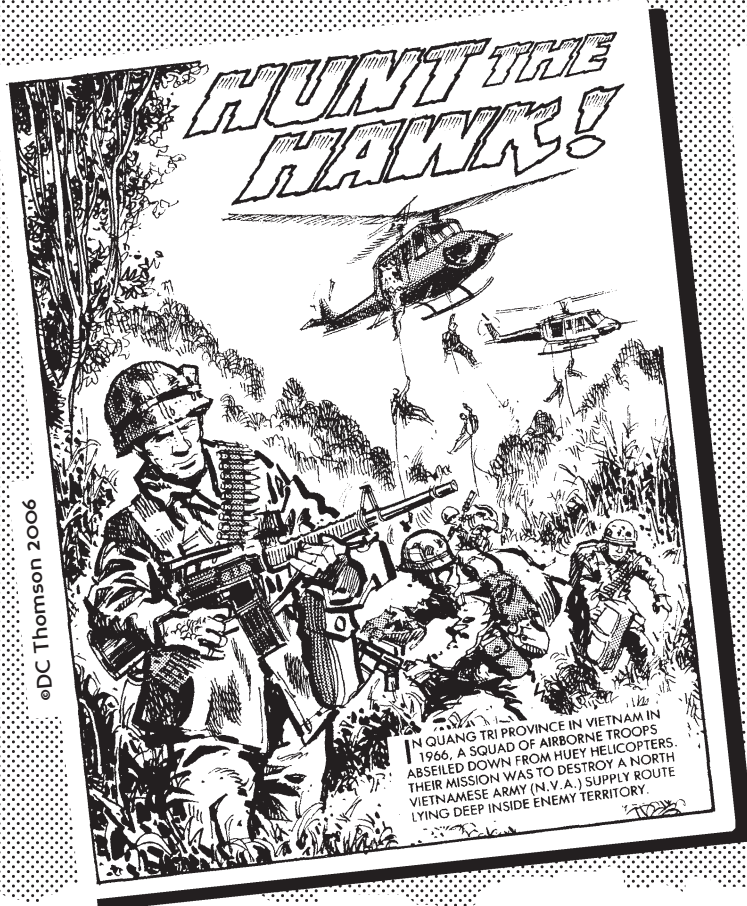
”Wexi Korhosen esikoiskirja *Sky divers – Tappajat taivaalta* (1984) oli myös hyvin valmis pohja, kunhan karsittavat asiat ja viilattavat käänteet oli sovittu. Hänen henkilökohtainen kuva-arkistonsa laskuvarjojääkäreistä oli vankka apu Samsonin kuvasommittelulle ja yksityiskohtien piirtämiselle. Niistä syntyi *1968 – Hiljainen kuolema taivaalta* (2003)”

”Jarkko Sipilän ja Jouni Mölsän (1961 – *Saalistajat noottikriisin varjossa*, 2004) avulla olivat poliittisen historian elävöitys ja väärentämättömyyden Korkkari-henkisyys sankarien edesottamuksissa sekä fiktiivisyyden estottomuus näiden elementtien yhdistelyssä.”

”Moog Konttisen kanssa palattiin jatkosodassa kansalais- ja talvisodan korkkarien omaperäiseen virittelyyn aitojen sota-

Yliluonnollinen Henkimaaailman Korkkari oli yksi monista teemapokkareista.

Mestaripiirtäjien tyyli-paletin kaksi äärilaitaa: Gordon Livingstonen (vas.) piirrostyylin tunnistaa vahvoista viivoista ja persoonallisesta hahmotuksesta. Vietnam-seikkailu Kiivas haukkajahti (KJ 5/2000). Hienoa viivaa käyttävä argentiinalainen José María Jorge (oik.) on erikoistunut ilmasotaan ja erikoisaiheisiin, kuten kuvan Selkkaus Suomessa (KJ 1/2001).

tapahtumien kenttätason tunnelmista ja tietyt punikkiperinteen sävyjä soveltaen. *Iskevä kiila, kestävä salpa* (2005) oli rock-monitoimijan, korkkarikeräilijän ja sotahistorian harrastajan ensimmäinen pitkä sarjakuvakäsikirjoitus.”

”Leena Lehtolaisen ja Paula Arvaksen kirjoittama sekä Petri Hiltusen kuvittama *Rintamallottien Korkeajännitys* lieenee kaikkein sulavimmin sujunut työ. Tapasimme kaikki neljä monessa eri vaiheessa ja vaihdettiin vielä sähköpostia ja cd-tallenteita työn etene-
misen ja tarkistusten merkeissä. Neuvoteltiin ensi kerralla työn käynnistämisestä, käytiin lottamuseossa Tuusulassa, pidettiin kassarikokous Tampereella, katsottiin Petrin piirtämät valmiit ja puolivalmiit sivut sekä muotoiltiin loput Leenan luona Degerbyssä ja käytiin kuplatekstit vielä lopullisesti läpi Helsingin toimistolla. Nämä siis vuoden mittaan jyvitettyinä tapaamisina, joiden välillä kukin teki omaa panostaan taustatutkimusten, tekstin hionnan ja kuvituksen puitteissa. Se oli häikäisevän sujuvaa, hauskaa ja hedelmällistä hommaa, sillä teeman käsittelyyn uhrattiin todella tiiviitä työtunteja, ja voitiin kelata niiden päälle aikaansaannoksia rennommin. Rintamallotat ovat kansalaissodan ohella olleet elävin teema myös jälkikeskusteluissa tekijöiden ja median kesken.”

”Tulossa olevista suomikorkkareista on Tapani Baggen ja Jari Rasin kanssa päästy

palaveeraamalla etevästi Kieltolain ”Kovasen” vaiheesta toiseen ja piirrostyö alkaa olla viimeksi lukkoon lyödyn kuvakässarin mukaisesti valmista. Mölsän ja Sipilän lanseeraamaa *piirä ja bisse*-ideointimenetelmää hyödynnettiin uudestaan joulukuun 2005 alussa, kun olimme Samsonin kanssa sorvaamassa Rauhanturvaajien korkkaroitinta herkullisen röyhkeän yom kippur-juoniahion parissa.”

”Ideoita virtaa runsaasti eri tekijöiltä. Baggella ja Paula Arvaksella on jo hyvinkin topakat seuraavat projektit ehdolla Kieltolain *prequel*, Suomen sukellusvenesodan ja Petsamon intriigien parissa, Johanna Sinisalo olisi ihan tosissaan Puukkojunkkarien perään. Punapäällikkö Verner Lehtimäen tarinasta on pitkälle valmisteltu sarjakuvakäsäri ja kuvaluonnokset pöydälläni, Moogilla ja Markku Paretskoilla on erittäin

Neidot kansan urhokkaan oli Korkeajännitysten sivuilla ennennäkemätöntä, se kertoi sodasta lottien näkökulmasta.

houkuttelevat Suomen ilmasotatarinat, joilla saattaisi vihdoin hurmata lentokonehullun Tarmo Koivistonkin piirrostöihin.”

”Näitä riittää ja voin todellakin kuoria kermää päältä. Useimmat ehdotukset jäävät heittoideoiksi, mutta parhaat etenevät vihreällä valolla synopsisten ja treatmenttien suuntaan.”

Miksi Korkkaritarinat yhä kiinnostavat?

”Stephen E. Ambrosen (*Taistelutoverit*) sanoja mukaillen II maailmansota oli viimeinen ”hyvä sota”, jossa vaarojen uhmaamisella ja rintamaseikkailuilla oli vielä jotakuinkin ihanteelliseksi katsottava sijansa ja niistä kirjatulla muistoilla oli vielä jonkinlainen ymmärrettävä suhde tuhon järjettömään mittakaavaan. Eri kansallisuuksien, aselajien, sotanäyttämöiden ja sodankäynnintasojen runsaudensarvessa riittää edelleen monenlaista rekvisiittaa erilaisille sovituksille arkisen rohkeuden ja sodan mekanismien perusdraamasta. Kuten aiemmin totesin, selkeille jännitysseikkailuille riittää raameista riippumatta kysyntää nyt, kun aktiivinen tarjonta on aika laiskaa”, Alanen arvioi.

Mieleen tulee vielä suomalaisten Korkkejännitysten ja samantyylisten (*Lauri Törni* ym.) julkaisujen buumi tänä syksynä, joka osaltaan näkyy myös elokuvissa (lottakuvaus *Lupa* ja sotalapsielokuva *Äideistä parhain*) - onko tässä nähtävissä sinun mielestäsi mitään huolestuttavaa, esimerkiksi hurraaisänmaallisuuden merkkejä? Ainakin nuorison asennoituminen maahanmuuttajiin on selvästi kielteisempää nyt kuin kymmenen vuotta sitten.

”Kieltämättä mielenkiintoista, että näitä aiheita on näin kasautunut, mutta ”buumista” en puhuisi, niin perin erilaisin kerrontatavoin ja motiivein aiheita on käsitelty. Toisin sanoen niillä on sen verran erilaisia yleisöjä, että overkilliä tuskin vielä tulee. Kun otetaan huomioon, että viime vuoden Korkkaripokkarit sisälsivät 52 brittitekoista Commando-seikkailua, on vain oikeus ja kohtuus, että vuodessa saadaan

©Egmont Kustannus Oy Ab/Samson

Kansalaissodan punaisessa korkkarissa Samson piirsi tuomiosivulle toimittaja Alasen peräti kahdesti mukaan: yläkuvan naapurinsedäksi ja sotilaspassista alakuvan nuoreksi oikeudenjakajaksi kera rillipäisen Myrkkymarttisen.

meillä ja muilla edes viisi kotimaista kelpo sotasarjakuvaa aikaiseksi.”

”Maahanmuuttajia kohtaan tunnettu vihamielisyys huolestuttaa täysin sotalokuvista ja -sarjakuvista riippumatta. Kismittää myös, jos näiden vihankylväjien kasvot annetaan kaikelle sotiin liittyvälle kiinnostukselle tai moisin

eväin täysin pieleen ymmärretylle isänmaallisuudelle. Monet parhaista ystäväistäni kun ovat minun tapaani sodan historiasta, kirjoista, elokuvista ja jopa teknisestä kalustosta kiinnostuneita sivareita, ruununraakkeja tai muuten vain lempeitä ja suvaitsevia henkilöitä”, Alanen korostaa.

”On totta, että sodan henkiset ja fyysiset ihanteet yllyttävät ihmisiä väärin ratkaisuihin ja asenteisiin, mutta Korkkari-sarjakuvien sankareista on vaikea löytää aivan vinoja tai kavahdettavia asenteita. Toveruus, totalitarismin torjunta ja selviytymisen ihanteet ovat kantavat voimat.”

©DC Thomson 2006

